

רע"פ 697/24 - אלחנן אסתרוביץ נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 697/24

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: אלחנן אסתרוביץ

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ת 21828-10-23 (כבוד השופט מ' כדורי) שניתן ביום 08.01.2024.

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופט מ' כדורי) בעפ"ת 21828-10-23 מיום 08.01.2024, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (כבוד השופטת ש' שביט) בפ"ל 83-11-21 מיום 07.09.2023.

2. המבקש הורשע, בהתאם להודאתו, בעבירות של נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970; בעבירה של נהיגה לאחר שתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע, בהתאם לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; ובעבירה של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

3. כעולה מפסק דינו של בית משפט קמא, ביום 14.12.2022 בית המשפט הקהילתי החליט לקבל את המלצת שירות המבחן ולסיים את השתתפותו של המערער בהליך בבית המשפט הקהילתי. ביום 16.07.2023 דחה בית משפט השלום לתעבורה בירושלים את בקשת המבקש להעברת התיק למותב אחר, וביום 07.09.2023 אישר הסדר טיעון במסגרתו הצדדים הסכימו, בין היתר, על עונש פסילה למשך 10 שנים בקיזוז שנת פסילה אחת אותה ריצה המבקש במסגרת פסילה עד תום ההליכים.

4. ביום 16.10.2023 הגיש המבקש ערעור על החלטות אלו ועל גזר דינו. ביום 08.01.2024 דחה בית משפט קמא את הערעור על כל חלקיו, באופן מנומק שלא ראיתי לפרט במלואו. די אם אציין, בתמצית, כי בית משפט

עמוד 1

קמא לא ראה כל פסול בהחלטה להעביר את ההליך מבית המשפט הקהילתי נוכח ההפרות הרבות שביצע המבקש; כמו כן לא נמצאה עילה להתערבות בהחלטה שלא להעביר את התיק לטיפולו של מותב אחר, משלא קמה עילת פסלות מלשבת בדין; גם בעונשו של המבקש לא נמצאה הצדקה להתערבות ערכאת הערעור, ראשית משום שמדובר בהסדר טיעון סגור שהגישו הצדדים, ושנית משום שהתוצאה העונשית, ממילא, תואמת את העונש המינימלי בנסיבות העניין, הקבוע בסעיף 40א(א)(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

5. ביום 13.02.2024 הגיש המבקש, שאינו מיוצג בהליך זה, את נימוקי הבקשה שלפניי. ככל שניתן להבין מן הבקשה, המבקש חוזר על טענותיו באשר להחלטה על סיום השתתפותו בהליך בבית המשפט הקהילתי, ובאשר לגזר הדין; תוך שהוא טוען כי בית המשפט המחוזי שגה עת דחה טענותיו. זאת נעשה, מבלי ליתן טעם המצדיק מתן רשות לערער ב'גלגול שלישי'.

6. לאחר עיון, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

7. הלכה פסוקה היא כי רשות לערער בגלגול שלישי תינתן רק במקרים חריגים, בהם הבקשה מעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים, או כאשר מתעורר חשש לעיוות דין או אי צדק חמור. זאת ועוד, כאשר הבקשה נסובה אך על חומרת עונשו של המבקש, רשות לערער תינתן רק כאשר הוכח שהעונש שנגזר סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת (ראו למשל: רע"פ 108/24 אבו סרחאן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (08.01.2024), והאסמכתאות שם).

8. הבקשה שלפניי לא כוללת נימוק מדוע ליתן רשות ערעור, על-פי אמות המידה המקובלות, אלא טענות ערעוריות מובהקות על פסק דינו של בית משפט קמא, ודי בכך כדי לדחותה. כך או אחרת, לא מצאתי כי מקרה זה נמנה עם אותם מקרים חריגים בהם יש ליתן רשות לערער ב'גלגול שלישי' על פי אמת המידה הנהוגה.

9. סוף דבר: בקשת רשות הערעור נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ה באדר א' התשפ"ד (5.3.2024).

שׁוֹפֵט